

Ja fa temps que dius el mateix: estic parat, no puc, que més voldria jo que donar el pas. No tinc força. Ho veig, però no puc.

I mentrestant van passant els mesos i els anys, i et vas movent dins de la mateixa mediocritat i insatisfacció. No creus que potser el que et passa és que has de superar els tres obstacles que impedeixen donar-te a Déu?.

Primer obstacle El menys important. Dubtes intel·lectuals. I és clar que n'hi ha!. No serà tot un engany? Una imaginació? No serà que jo mateix m'ho munto tot?. Què és la vida? Què és la realitat?... i vinga!... a reflexionar i repensar sense límit. Per a una resposta, trenta-nou noves preguntes... etc. *Com vols, doncs, que em doni a Déu sense tenir clar tot això ?.*

Segon obstacle Força important. La teva instal·lació. Vius instal·lat en un confort raonable i, creus que, merescut. Diferent, ben cert, dels teus pares i avis. Molt semblant, com calcat, de la teva gent. Dius el que diuen, penses el que pensen, nedes en el mateix mar de modes, cançons, signes, expressions i formes de vestir, de divertir-te i de relacionar-te. No suportes ser diferent, anar a contracorrent. *Com vols, doncs, que em doni a Déu si avui no es porta ?*

Tercer obstacle Definitiu. Apagues la petita llum del teu cor. Saps que hi és. Ja fa temps. No la pots controlar. Va i ve. Moments menys esperats i il·lumina, dóna escalfor, per uns moments els ulls ploren i tens una sensació diferent, nova, mai sentida, un amor sense frontera. Va cap a fora. No en pots parlar amb ningú. Et fa pànic que et prenguin per boig. Però la Llum torna, i saps que és de veritat, que porta pau, harmonia i és el camí que tant esperes. *Com vols que arrisqui per una llum increïble, cert, però que no puc controlar?.*

Si per casualitat tens ganes d'entrar més a fons: evangeli de Lluc 18, 18-29.